Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 2. Warszawa, dnia 23 stycznia 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zawiadamia, iż prenumerata została podwyższona od 1 stycznia 1929 r. i będzie wynosić zł. 6.00 kwartalnie, czyli zł. 24.00 rocznie.

TREŚĆ: **Przepisy ogólne:** **11.** Rozporz. Rady Ministrów z dnia 20.XII. 1928 r., zmieniające rozporządz. Rady Ministrów z dnia 1.X. 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarj. państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państw. przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych. **12.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22.XII. 1928 r. w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagraniczn., Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie przedłużenia terminu wymiany oblig. kolei Karola Ludwika i Albrechta tudzież oblig. kolei węgier.-galicyj. i kol. północ. ces. Ferdynanda na oblig. 5% konwers. poż. kol.

Organizacja władz: **13.** Okólnik z dnia 7.I. 1929 r. L. DVI./5205/3/28 w sprawie uzgodnienia działalności organów skarbowych z organami monopolu tytoniowego w dozorowaniu uprawy tytoniu.

Podatki bezpośrednie: **14.** Okólnik z dnia 22.XII. 1928 r. L. DV./9817/4/28 w sprawie podatku przemysłowego od obrotu przy eksporcie wszelkiego rodzaju papierówki.

Opłaty stemplowe: **15.** Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

Podatki konsumcyjne: **16.** Okólnik z dnia 22.XII. 1928 r. L. DVI./4980/3/28 w sprawie pobierania przez cukrownie próbek cukru.

Monopol Tytoniowy: **17.** Okólnik Dyrekcji P. M. T. z dnia 18.XII. 1928 r. L. 46132/IV/1/28 w sprawie organizacji sprzedaży wyrobów tyton. specjal. i importow. oraz niektórych wyrob. tyton. Gdańskiego Mon. Tyton., dopuszcz. do sprzed. w Polsce.

Monopol Spirytusowy: **18.** Okólnik z dnia 5.XII. 1928 r. L. DVI./10318/2/28 w sprawie wykonywania kontroli nad wyrobami wódczanemi.

Przepisy celne: **19.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu i Rolnictwa z dnia 12.XII. 1928 r. o ulgach celnych. **20.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 12.XII. 1928 r. o uldze celnej na śledzie solone. **21.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 24.XII. 1928 r. o uldze celnej na kwas siarkowy. **22.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 24.XII. 1928 r. o ulgach celnych na statki. **23.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 24.XII. 1928 r. o ulgach celnych dla maszyn, aparatów i t. zw. walczaków, niewyrabianych w kraju. **24.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 24.XII. 1928 r. o dalszem zawieszeniu cła wywozowego na ługi glicerynowe pomydlane. **25.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 13.XI. 1928 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego na jaja. **26.** Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 21.XII. 1928 r. w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową.

Wiadomości nieurzędowe.

Przepisy ogólne.

11.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1928 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych, lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sądziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 4, ustępie pierwszym, punkcie B rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych przez Skarb Państwa wynajętych, lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) skreśla się wyrazy: „**w rozumieniu art. 4 i 6 ustawy o ochronie lokatorów**".

§ 2. W § 6 powołanego rozporzdzenia po wyrazach: „postanowienia ustępu 1 p. a art. 7" dodaje się: „i art. 8".

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Skarbu, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Poczt i Telegrafów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.
Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.
Minister Robót Publicznych:
(—) J. Moraczewski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.
Minister Komunikacji:
(—) Kühn.
Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.
Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Bogusław Miedziński.

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 952).

12.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1928 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie przedłużenia terminu wymiany obligacyj kolei Karola Ludwika i Albrechta tudzież obligacyj kolei węgiersko-galicyjskiej i kolei północnej ces. Ferdynanda na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austrjackiego i Węgierskiego tudzież funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin wymiany obligacyj kolei Karola Ludwika i Albrechta, ustalony na dzień 31 grudnia 1927 r. w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz kolei z dnia 18 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 509) a przedłużony rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych. Sprawiedliwości oraz Komunikacji z dnia 19 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1017) do dnia 31 grudnia 1928 r., ponownie przedłuża się do dnia 31 grudnia 1929 r.

§ 2. Termin wymiany zaświadczeń (affidavit'ów) wystawianych przez urzędy czeskosłowackie wzamian za wycofane z obiegu obligacje kolei węgiersko-galicyjskiej i obligacje kolei północnej ces. Ferdynanda ustalony na dzień 31 grudnia 1928 roku w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 stycznia 1928 r. w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 65), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1929 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Minister Srawiedliwości:
(—) St. Car

Minister Komunikacji:
(—) Kühn.

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 955).

Organizacja władz.

13.

OKÓLNIK

L. D. VI/5205/3/28

W sprawie uzgodnienia działalności organów skarbowych z organami monopolu tytoniowego w dozorowaniu uprawy tytoniu.

1) Do Izby Skarbowej — Wydz. IV we Lwowie, Łucku, Lublinie, Białymstoku, Grudziądzu.
2) Do Wydziału Skarbowego, Województwa Śląskiego w Katowicach.

Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu powołane są urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa, oraz urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych i ich organa wykonawcze.

Celem uzgodnienia współpracy urzędów skarbowych, akcyz i monopolów i ich organów wykonawczych oraz urzędów i organów monopolu tytoniowego w wykonywaniu dozoru nad uprawą tytoniu zarządza się co następuje:

Działalność urzędów skarbowych akcyz i monopolów i ich organów wykonawczych w dziale uprawy tytoniu winna się ograniczać do ścigania przestępstw skarbowych w związku z uprawą tytoniu, oraz zapobiegania nadużyciom ze strony plantatorów tytoniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego prowadzą całokształt spraw, związanych z uprawą i wykupem tytoniu, oraz czuwają nad zabezpieczeniem całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego. Wobec powyższego stałe dozorowanie plantacyj tytoniowych przez organa skarbowe jest zbyteczne.

Przeprowadzenie kontroli plantacyj tytoniowych u upoważnionych plantatorów przez organa kontroli skarbowej winno mieć miejsce tylko w wypadkach, uzasadnionego podejrzenia, że plantator dopuszcza się pszekroczeń przepisów o uprawie tytoniu. W takich razach organa kontroli skarbowej mogą żażądać od plantatora okazania pozwolenia na uprawę tytoniu, stwierdzać, czy dane zawarte w pozwoleniu na uprawę tytoniu są zgadne z faktycznym stanem rzeczy, a więc sprawdzać położenie plantacyj tytoniowych, ewentualnie przeprowadzać pomiary plantacyj i t. p. Po zbiorze liści tytoniowych powinny organa kontroli skarbowej kontrolować zapasy zebranego tytoniu tylko u plantatorów podejrzanych o zatrzymanie części surowca tytoniowego dla własnego użytku lub w celu dalszej odprzedaży osobom trzecim. Szczególniejszą uwagę należy zwrócić na potajemnych handlarzy skupujących bezprawnie od plantatorów wyprodukowany surowiec tytoniowy.

Natomiast organa wykonawcze władz skarbowych winny się wstrzymać bezwzględnie od przedsiębrania wszelkich czynności, wymagających fachowych wiadomości z zakresu uprawy tytoniu, a więc udzielania wskazówek plantatorom odnośnie racjonalnego prowadzenia uprawy tytoniu, zbioru i suszenia liści tytoniowych, przeprowadzania oszacowań spodziewanego zbioru tytoniu i t. p.

O każdem wdrożeniu dochodzeń karno-skarbowych przeciw upoważnionym plantatorom tytoniu z powodu popełnienia przestępstwa skarbowego oraz o pociągnięciu ich do odpowiedzialności karnej winny urzędy skarbowe akcyz i monopolów powiadomić właściwe urzędy względnie zakłady monopolu tytoniowego. Ukaranie upoważnionego plantatora karą porządkową na podstawie art. 62 ust. karnej skarb. z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Nr. 105 poz. 609) winno nastąpić po uprzedniem zasięgnięciu zdania urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego.

Do najważniejszych obowiązków organów wykonawczych władz skarbowych należy zwalczanie nielegalnej uprawy tytoniu. W tym kierunku organa zarządu monopolu tytoniowego działają ubocznie i pomocniczo. W szczególności instruktorzy uprawy tytoniu mają obowiązek śledzenia w przydzelonych im rejonach za nielegalnemi plantacjami tytoniowemi, a w razie wykrycia takiej plantacji zawiadamiania o tem za pośrednictwem przełożonego swego urzędu i zakładu monopolowego właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Nielegalne plantacje tytoniowe winny być bezwzględnie niszczone z wyjątkiem wypadków, w których zachodzą warunki udzielenia dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu na podstawie art. 58 ust. karn. skarb. Warunki te podane są w każdorazowem rozporządzeniu Ministra Skarbu w przedmiocie uprawy tytoniu.

Do udzielania dodatkowych pozwoleń na uprawę tytoniu upoważnione są terytorjalnie właściwe urzędy i zakłady monopolu tytoniowego.

O ile zatem nieupoważniony plantator posiada wszelkie warunki uzyskania dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu, a więc:

1) jeżeli posiada zdolność do działań prawnych,

2) prowadzi gospodarstwo rolne zawodowo.

3) nie jest wykluczony od uprawy tytoniu. oraz jeżeli

4) plantacja tytoniu położona jest w okręgach uprawy tytoniu,

5) w odnośnej miejscowości lub najbliższej sąsiadującej miejscowości znajdują się upoważnione plantacje tytoniowe,

6) przestrzeń nielegalnej plantacji wynosi conajmniej najniższy wymiar przepisany do uprawy tytoniu,

7) tytoń uprawiany na nielegalnej plantacji tytoniowej należy do gatunku dozwolonego do uprawy w odnośnym kręgu uprawy, może urzędnik kontroli skarbowej, który wykrył nielegalną plantację tytoniową, odstąpić od zniszczenia roślin tytoniowych. W tym wypadku należy zażądać od nieupoważnionego plantatora złożenia pisemnej deklaracji, że zobowiązuje się dalej uprawiać tytoń dla monopolu tytoniowego oraz dostawić zbiór tytoniu w całości monopolowi do wykupu, oraz wydać mu tymczasowe zaświadczenie, upoważniające go do dalszej uprawy tytoniu i następnie

złożyć o tem sprawozdanie właściwemu urzędowi wzgl. zakładowi monopolowemu wraz z wnioskiem na wydanie dodatkowego pozwlenia na uprawę tytniu. W tymczasowem zaświadczeniu należy wyraźnie zaznaczyć, że ważność jego zależy od udzielenia przez właściwy urząd względnie zakład monopolowy dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu.

Urząd wzgl. zakład monopolu tytoniowego może mimo ulegalizowania uprawy tytoniu przez organ kontroli skarbowej odmówić udzielenia dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli stwierdzi brak któregokolwiek z powyższych warunków.

Sprawy o ulegalizowaniu uprawy tytoniu winny być traktowane z możliwie największym pośpiechem, by nie narażać plantatora na niepotrzebne koszty prowadzenia dalszej uprawy w razie odmowy udzielenia mu dodatkowego pozwolenia. O udzieleniu względnie odmowie udzielenia dodatkowego pozwolenia na upawę tytoniu zawiadamiają urzędy względnie zakłady monopolu tytoniowego właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

Podatki bezpośrednie.

14.

OKÓLNIK

L. D. V. 9817/4.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy w Katowicach).

Okólnikiem z dnia 19 kwietnia 1926 r. L. D. P. O. 5550/III. poleciło Ministerstwo Skarbu zawiesić całkowicie pobór podatku przemysłowego od obrotu między innemi przy eksporcie papierówki z wyjątkiem osikowej.

Obecnie cofa Ministerstwo Skarbu powyższą ulgę i zarządza z dn. 1 stycznia 1929 r. pobór podatku przemysłowego od obrotu przy eksporcie wszelkiego rodzaju papierówki.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie do wszystkich tranzakcyj eksportowych papierówką, dokonanych począwszy od 1 stycznia 1929 r.

O powyższem zarządzeniu należy niezwłocznie zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1928 r.

Minister Skarbu.
G. Czechowicz.

Opłaty stemplowe.

15.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r.(D URP. Nr. 123, poz. 715).

196 (Art. 111 i 157) Wykładnię Nr. 163, ogłoszoną w Nr. 20 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1928 uzupełnia się następującym ustępem końcowym:

Odpis pełnomocnictwa, zaświadczony przez notarjusza, podlega opłacie w wysokości 3 zł. względnie 1 zł., przewidzianej w art. 111 u. o. s. oraz opłacie, przewidzianej w art. 157 u. o. s. t. j. po 20 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy. Kwota opłaty, należnej w myśl art. 157 u. o. s. nie może przewyższać kwoty opłaty, należnej w myśl art. 111 u. o. s. (L. D. V. 1394/6/28).

197 (art. 147) Podania o zastosowanie art. 49 u. o. s. podlegają opłacie stemplowej według zasad, przewidzianych w art. 147 u. o. s. (L. D. V. 11355/6/28).

Podatki konsumcyjne.

16.

OKÓLNIK

L. DVI. 4980/3/28

w sprawie pobierania przez cukrownie próbek cukru.

Do Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na sprawozdanie z dnia 4 grudnia r. b. L. IV—26407/28 w sprawie powyższej wyjaśnia się jak następuje:

Na skutek pisemnego oznajmienia, złożonego przez przedsiębiorcę stosownie do postanowienia § 37 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 564) urzędnik skarbowy dozorujący cukrownię winien zbadać dokładnie każdą próbkę na okoliczności podane w oznajmieniu oraz zapisać ją do wykazu przepisanego w § 38 wyżej wymienionego rozporządzenia.

Sprawdzona i zapisana próbka cukru ma być wysłana bez żadnych zmian, a dowód wysłania dołączony do wykazu próbek.

Zmiana wagi sparwdzonych przez kontrolę Skabową próbek, a w szczególności zsypywanie ich, jest niedozwolone pod rygorem kar przewidzianych w at. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 700).

Zawiadamiając o tem, poleca się wydać dalsze stosowne zarządzenia do podwładnych władz i organów skarbowych.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1928 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

Monopol tytoniowy.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

ODPIS.

17.

OKÓLNIK L. 46132/IV/1/28.

W sprawie organizacji sprzedaży wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego, dopuszczonych do sprzedaży w Polsce.

Do Izb Skarbowych, Wydział IV—wszystkie, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy w Katowicach, Urzędów skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych—wszystkie.

W związku z postanowieniami rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. w powyższej sprawie ogłoszonego w Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 827, wchodzącemi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządza, co następuje:

Na podstawie § 3 powołanego wyżej rozporządzenia obowiązani są hurtownicy tytoniowi do należytego zaopatrzenia w wyroby specjalne ewentualnie i importowane oraz wyrobów Gdańskiego Monopolu Tytoniowego detalicznych sprzedawców swego rejonu, upoważnionych do sprzedaży tych wyrobów.

Obowiązek ten ciąży bez wyjątku na wszystkich hurtownikach tytoniowych, w których rejonie jest choćby jedna sprzedaż specjalnych wyrobów tytoniowych.

Gdyby który hurtownik tytoniowy, ani nie posiadał prawa do sprzedaży w swym sklepie detalicznym specjalnych wyrobów tytoniowych, ani też nie miał w swym rejonie żadnego koncesjonarjusza uprawnionego do sprzedaży tych wyrobów, powiadomi o tem Izba Skarbowa odnośny Państwowy Magazyn wyrobów tytoniowych celem zwrócenia mu uwagi, że hurtownik ten nie ma prawa do poboru wyrobów specjalnych.

Hurtownicy tytoniowi nie potrzebują jednak specjalnego zezwolenia czy upoważnienia do poboru specjalnych wyrobów w celu zaopatrzenia w nie detalistów swego rejonu, posiadających zezwolenia na sprzedaż tych wyrobów.

Z dniem 1 stycznia 1929 r. wyroby specjalne i importowane oraz wyroby Gdańskiego Monopolu Tytoniowego mogą być nabywane w państwowych magazynach nietylko za gotówkę lecz **także na kredyt** (do końca grudnia 1928 r. tylko za gotówkę).

W celu należytego zaopatrzenia swego rejonu w rzeczone wyroby winni hurtownicy tytoniowi dokonywać poborów tych wyrobów **na osobne (oddzielne) zamówienia** w takiej ilości, jaką uprzednio u nich zamówili posiadający odnośne zezwolenia detaliści, których zamówienia winny być jak najrychlej realizowane.

Utrzymywanie tych wyrobów na składzie u hurtownika i tworzenie zapasów **nie jest konieczne** ani też wskazane.

Nie jest również wymagane prowadzenie osobnych ksiąg na te wyroby.

Wyroby te winny być wciągane do ksiąg składowych w sposób analogiczny jak wyroby tytoniowe taryfy ogólnej.

Ze względu jednak na różny rabat handlowy tych wyrobów w porównaniu z wyrobami taryfy ogólnej należy detalistom, upoważnionym do sprzedaży tych wyrobów, wydawać osobne, „zestawienie sort tytoniowych", (konsygnacje) wyrobów specjalnych i pobory takie wpisywać w osobne utworzone konta w księdze kontowej, jak również notować osobno w książce poborowej detalicznych sprzedawców (ewentualnie w osobnej książce poborowej).

Jednocześnie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przedłuża ważność dotychczasowych zezwoleń na sprzedaż rzeczonych wyrobów tytoniowych w sklepach tytoniowych oraz domowych sprzedażach na czas nieograniczony z tem zastrzeżeniem, że zezwolenie takie lub zobowiązanie do sprzedaży tych wyrobów może być każdocześnie bez podania powodów za uprzedniem 3-miesięcznem wypowiedzeniem odwołane. Zasada powyższa ma również zastosowanie do zezwoleń na sprzedaż wyrobów specjalnych, które w przyszłości zostaną wydane.

W końcu Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zaznacza, że zezwolenia na sprzedaż wyrobów specjalnych łącznie z wyrobami Gdańskiego Monopolu Tytoniowego (z wykluczeniem narazie wyrobów importowych), będą nadal udzielane na zasadach i warunkach, zawartych w zarządzeniach (okólnika) Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31 grudnia 1927 r. L. 45690/IV/27.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
Dr. Kreutz.

Wszystkim Państwowym Fabrykom i Magazynom wyrobów tytoniowych Państwowym Magazynom Surowców i Wyrobów Tytoniowych, Urzędom Wykupu Tytoniu i Państwowym Magazynom Wyrobów Tytoniowych

udziela Dyrekcja do wiadomości z nadmienieniem, że z dniem 1-go stycznia 1929 r. należy zamówienia hurtowników tytoniowych (gotówkowe lub kredytowe) na wspomniane wyżej wyroby realizować za rabatem 8% (osiem procent) od cen taryfowych.

Hurtownicy ci nie potrzebują legitymować się specjalnemi zezwoleniami na pobór rzeczonych wyrobów a Magazyn odmówić im może wydania tych wyrobów tylko w wypadkach przewidzianych w ust. 3 okólnika do Izb Skarbowych.

Z dniem 1 stycznia 1929 r. należy także realizować — lecz za rabatem 7% (sklepy tytoniowe) lub 4% (domowe sprzedaże) zamówienia na specjalne wyroby tych detalistów, którzy na stałe są przydzieleni pod względem poboru wszystkich wyrobów tytoniowych do Państwowych Magazynów i jednocześnie posiadają wymagane zezwolenia na sprzedaż wyrobów specjalnych w swych przedsiębiorstwach.

Wszyscy inni detaliści upoważnieni do sprzedaży specjalnych wyrobów, mają z terminem powyższym zaopatrywać się w te wyroby we właściwych dla nich hurtowniach tytoniowych.

Panowie Kierownicy Magazynów prześlą **niezwłocznie** właściwym hurtowniom imienne wykazy sprzedawców specjalnych wyrobów tytoniowych, którzy dotychczas zaopatrywali się w te wyroby w magazynach.

Warszawa, dnia 18 grudnia 1928 r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
Dr. Kreutz.

Monopol Spirytusowy.

18.

OKÓLNIK L. D. VI. 10318/2/28.

W sprawie wykonywania kontroli nad wyrobami wódczanemi.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego—Wydział Skarbowy w Katowicach.

Nawiązując do okólnika tutejszego z dn. 28.VI. 1928 r. L. D. I. 2128/6 w powyższej sprawie Ministerstwo Skarbu poleca co następuje:

Celem zwalczania nadużyć, popełnianych wskutek nieprzestrzegania przepisów, zawartych w cz. IV rozporządzenia Ministra Skarbu z 7 lutego 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), w szczególności zaś przepisów co do pojemności butelek, mocy napojów spirytusowych oraz zawartości płynu w butelce, powinny władze i organa skarbowe skierować uwagę głównie na fabryki, jako na źródła powstania tych nadużyć, czyli że kontrola ta powinna mieć przedewszystkiem charakter zapobiegawczy. Oczywiście, nie da się tu zastosować jeden radykalny środek, któryby będące w mowie nadużycia w zupełności wytępił, przeciwnie — należy dobierać środki, jakie w danych warunkach władze skarbowe uznają za najodpowiedniejsze. Mając na uwadze warunki produkcji danej fabryki, jej rozmiary, solidność przedsiębiorcy względnie kierownika i t. d., mogą władze skarbowe zarządzić bądź jak najczęstsze wyrywkowe badanie towaru już gotowego do wydania z fabryki, bądź to stałe dozorowanie rozlewu przy równoczesnem ograniczeniu ilości względnie czasu rozlewów, albo też podejmować próby każdego rozlewu, wreszcie jako ostateczny środek może być ustanowiony stały nadzór przedsiębiorstwa. Należy także bacznie przestrzegać, aby po myśli § 343 rozp. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. oznaczały fabryki daty rozlewu na odwrotnej stronie etykiety. O ile wyżej wymienione środki, jakoteż i represje karne nie dawałyby pożądanych wyników, to należy przedstawiać odpowiednie wnioski do D. P. M. S., która — jeśli fabryka korzysta z kredytu — może ograniczyć albo też całkiem cofnąć kredyt, a o ile zachodzą odpowiednie warunki — nawet odmówić w myśl art. 26 rozporz. Prezydenta Rzeczp. z 26.III.1927 r. sprzedaży spirytusu. Wogóle zaś należy dążyć do takiego postawienia kontroli w fabrykach, aby wykonywana na zasadzie postanowień § 3 rozp. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. bardziej skomplikowana na gruncie prawnym i bardziej uciążliwa oraz dotykająca szerokie warstwy sprzedawców kontrola wyrobów wódczanych w handlu, mogła okazać się zbędną. Nadmienia się przytem, że w sprawie kontroli u sprzedawców wpływają tutaj liczne zażalenia i memorjały, uzasadniające konieczność zmiany obowiązujących w tym względzie przepisów. Ministerstwo Skarbu, uznając do pewnego stopnia słuszność podnoszonych zarzutów, poleca na przyszłość przeprowadzać tę kontrolę z uwzględnieniem następujących wskazówek:

W wypadkach, gdy przekroczenie rzepisów można stwierdzić bez otwierania butelek, to znaczy bez pobierania prób (nieprzepisowe opakowanie, etykieta i t. p.), to zgodnie z dotychczasową praktyką wyroby takie, niezależnie od stosowania wobec fabrykanta sankcyj karnych, należy na zasadzie § 3 rozp. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. wyłączać z obrotu handlowego i żądać od sprzedawcy wymiany w fabryce zakwestjonowanych wyrobów na przepisowe. O ile zaś do stwierdzenia nadużycia konieczne jest otwarcie butelki (niedolew, brak mocy i t. p.), to pobranie próby w ilości dwóch jednakowych butelek tego samego rozlewu może nastąpić w zasadzie tylko przez inspektora K. S. lub jego zastępcę, a w wyjątkowych okolicznościach także przez niższego stopniem urzędnika, jednakowoż na pisemne polecenie inspektora lub jego zastępcy. Na życzenie sprzedawcy należy przeprowadzać badanie próby w jego obecności i skoro okaże się, że wyrób uchybia przepisom, to wówczas inspektor K. S. jedną nienaruszoną próbę zachowuje jako dowód rzeczowy do ewentualnej rozprawy sądowej, drugą zaś przesyła do właściwego laboratorjum D. P. M. S., przyczem wyłączenie z obrotu handlowego całej partji towaru z tego samego rozlewu może nastąpić natychmiast, jeśli przekroczenie przepisów jest oczywiste, albo też — w wypadkach wątpliwych — po otrzymaniu wyników analizy z laboratorjum D. P. M. S. względnie po prawomocnem zakończeniu postępowania karnego. Nadmienia się przytem, że ponieważ w § 3 rozporz. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. nie daje dostatecznej podstawy prawnej do pobierania próby bez zapłaty, przeto D. P. M. S. będzie zwracać sprzedawcom należność za pobrane do zbadania wyroby, a w wypadkach uzasadnionego pobrania próby — potrącać będzie fabrykantowi zapłaconą sprzedawcy należność. Ściślejsze w tej sprawie zarządzenia wyda D. P. M. S.

Zarazem wyjaśnia się, że również napoje spirytusowe sprowadzane z zagranicy lub z W. M. Gdańska mają odpowiadać tym samym przepisom (§§ 311 — 315 i 341, 343 i 345 rozp. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), jakie stosuje się wobec wyrobów krajowych. Ponieważ zasada ta nie była dotychczas przestrzegana, przeto Ministerstwo Skarbu poczyniło odpowiednie kroki, celem wprowadzenia jej w życie. Począwszy od 1 lutego 1929 r. wyroby importowane będą badane co do odpowiedniego przystosowania ich do obowiązujących w kraju przepisów

przy odprawie celnej. Badanie to jednak nie może zwalniać importerów od obowiązującego ich na zasadzie § 413 ust. 3 rozp. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. dbania o to, aby przywożone z zagranicy wyroby odpowiadały krajowym przepisom i dlatego importer ma obowiązek zbadać otrzymany transport, a skoro okaże się, że jest to towar ze względu na krajowe przepisy wadliwy — postawić go do dyspozycji dostawcy, względnie odpowiednio przystosować w jednej z krajowych fabryk wódek z zachowaniem obowiązujących w tym względzie przepisów. Ujawnione w miejscach sprzedaży detalicznej nieprzepisowe zagraniczne wyroby należy do chwili zlikwidowania ich przy pomocy jednego z wyżej podanych sposobów narówni z krajowemi wyłączać z obrotu handlowego. Tak samo należy postąpić z zagranicznemi wódkami białemi, co do których Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. zaopinjuje, że nie mogą znajdować się w obrębie handlowym ze względu na postanowienia art. 1 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 26 marca 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, oz. 289). Instrukcja co do pobierania prób ma zastosowanie także do wyrobów przywożonych do kraju.

Pozatem, celem wprowadzenia z dnia 1 lutego 1929 r. kontroli nad zagranicznemi wyrobami, poleca się zarządzić na zasadzie § 3 rozporz. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 r. pod groźbą sankcji karnej, wynikającej z art. 97 u. k. s., aby w terminie wyznaczonym przez Izbę (Wydział Skarbowy) zgłosili sprzedawcy posiadane zapasy zbutelkowanych zagranicznych napojów spirytusowych, jak również i te transporty, które otrzymają do dnia 1 lutego 1929 r.

W końcu zwraca się uwagę Izbom skarbowym że według § 413 ust. 3 rozp. Min. Skarbu z 7 lutego 1928 (Dz. Ust. Nr. 60, poz. 556) napoje spirytusowe przywożone z zagranicy (również z obszaru W. M. Gdańska) przez koncesjonowanych sprzedawców (hurtowych lub detalicznych) muszą odpowiadać obowiązującym w kraju przepisom co do najwyższej dopuszczalnej mocy alkoholu, co do pojemności butelek i zawartości płynu w butelkach, co do opakowania i oznaczenia wyrobów, oraz innym przepisom zawartym w Cz. IV tegoż rozporządzenia.

Z powołanego wyżej przepisu wynika, że sprzedawcy napojów alkoholowych mogą sprowadzać z zagranicy wyroby wódczane (likiery, koniak, rum, arak i t. p.) tylko w takim stanie, w jakim krajowe fabryki wódek mogą wypuszczać te wyroby do wolnego obrotu.

Sprzedawcom nie wolno zatem sprowadzać z zagranicy wyrobów wódczanych w ebczkach lub innych otwartych naczyniach t. j. luzem. Nalew wyrobów wódczanych do butelek jest jednym z zabiegów fabrykacyjnych i dlatego może odbywać się tylko w zakładach przemysłowych t. j. w fabrykach wódek, zatem jedynie te zakłady są uprawnione do otrzymania zezwolenia przywozu wyrobów wódczanych luzem t. j. w beczkach. O ile przeto wskutek innej interpretacji powyższych przepisów niektórzy sprzedawcy zdołali uzyskać zezwolenia przywozu i są w posiadaniu nierozlanego jeszcze towaru, to w drodze wyjątku należy im zezwolić na rozlew w czasie do 31 stycznia 1929 r., a w razie niezastosowania się do tego terminu należy wyłączyć towar z obrotu handlowego.

Izby Skarbowe wydadzą w powyższej sprawie odpowiednie pouczenie podwładnym urzędom, tudzież przedstawią tu w terminie do 1 kwietnia 1929 r. sprawozdania o przebiegu i wynikach akcji, zmierzającej do wytępienia nadużyć o których mowa.

Warszawa, dnia 5 grudnia 1928 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

Przepisy celne.

19.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 12 grudnia 1928 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przewozie elektrod z węgla, niewyrabianych w kraju, do wyrobu karbidu, azotniaku i żelazokrzemu (ferrosilicum) może być zastosowane na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu cło ulgowe, wynoszące 10% cła normalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. i obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 953).

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 12 grudnia 1928 r.

o uldze celnej na śledzie solone.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania sto-

sunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Na objęte pozycją taryfy celnej 37 p. 4 lit. b) śledzie solone ustanawia się ulgę celną, wynoszącą 66⅔% cła normalnego, o ile 10 kg. tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 954).

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 24 grudnia 1928 r.

o uldze celnej na kwas siarkowy.

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególniony otwar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego określa się jak następuje:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonom.)
108 p. 1	Kwas siarkowy (siarczany) wszelkiej koncentracji . .	20

O ile chodzi o towary, do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło 20% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. i obowiązuje do odwołania.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 956).

22.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 24 grudnia 1928 r.

o ulgach celnych na statki.

Na podstawie art. 7 p. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wymienione towary:

a) opłacają cło ulgowe w wysokości 10% cła normalnego (autonomicznego)

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
175 p. 1 a, b	Statki morskie z własnym popędem mechanicznym, z wyjątkiem osobno wymienionych.
p. 2 a, b	Statki morskie pomocnicze.
p. 3	Łodzie z własnym popędem mechanicznym:
	a) rybackie (kutry).
	z b) wszelkie inne o ile nie są luksusowe.
p. 4	Statki morskie bez własnego popędu mechanicznego, doki, pontony morskie:
	a) I, II, żelazne lub stalowe.
p. 5	Statki rzeczne z własnym popędem mechanicznym, z wyjątkiem osobno wymienionych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.
p. 6	Statki rzeczne bez własnego popędu mechanicznego:
	a) żelazne lub stalowe — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.
p. 7	Pogłębiarki rzeczne — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.
p. 8	Łodzie bez własnego popędu mechanicznego:
	z b) wszelkie inne osobno niewymienione, o ile są łodziami rybackiemi.

Uwaga 2: Dźwigi, elewatory i tp. pływające, osobno niewymienione urządzenia, nie mające charakteru statków clą się podług tonażu brutto pływaka z dodatkiem 50% za urządzenia, obliczonego od stawki normalnej (autonomicznej).

b) opłacają, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, cło ulgowe w wysokości 50% cła normalnego (autonomicznego)

175 p. 8	Łodzie bez własnego popędu mechanicznego:
	z a) łodzie sportowe z żaglem lub bez, o ile są zaopatrzone w stały

kil oraz łodzie sportowe wyścigowe fornierowe.

O ile chodzi o przedmioty, do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło odpowiednio 10 i 50% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia (włącznie) 1929 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 957).

23.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

z dnia 24 grudnia 1928 r.

o ulgach celnych dla maszyn, aparatów i t. zw. walczaków, niewyrabianych w kraju.

Na podstawie art. 7 p. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie:

a) maszyn i aparatów niewyrabianych w kraju, o ile stanowią część składową nowoinstalowanych kompletnych urządzeń oddziałów zakładów przemysłowych lub mają służyć do obniżenia kosztów względnie zwiększenia produkcji przemysłowej i rolnej, może być stosowane cło ulgowe wynoszące 20% cła normalnego (autonomicznego);

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu orzeka, czy ulga celna będzie zastosowana;

b) t. zw. „walczaków" t. j. zbiorników pary i wody do kotłów wodnorurkowych, objętych poz. taryfy celnej 152 p. 1, niewyrabianych w kraju, może być zastosowane na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu cło ulgowe, wynoszące 20% cła normalnego (autonomicznego).

O ile chodzi o maszyny, aparaty i t. zw. „walczaki", do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66) cło ulgowe będzie wynosiło 20% cła maksymalnego.

§ 2. Przedłuża się do dnia 30 marca (włącznie) 1929 r. ważność pozwoleń Ministerstwa Skarbu, wydanych na podstawie rozporządzenia z dnia 27 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 403) jako też ulg wydanych dla t. zw. „walczaków" na podstawie rozporządzenia z dnia 15 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, oz. 624).

§ 3. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oclone w czasie od dnia 1 stycznia 1929 r. do dnia 30 czerwca (włącznie) 1929 r. bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile tożsamość maszyn, aparatów i t. zw. „walczaków" zostanie stwierdzona przy ocleniu i o ile ulga celna na podstawie niniejszego rozporządzenia zostanie przyznana.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. i obowiązuje do dnia 30 czerwca (włącznie) 1929 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handul:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 958).

24.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

z dnia 24 grudnia 1928 r.

o dalszem zawieszeniu cła wywozowego na ługi glicerynowe pomydlane.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe na ługi glicerynowe pomydlane (poz. 253 tar. celnej), ustanowione na podstawie § 1-go rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 448), zawiesza się na dalszy okres do dnia 30 czerwca 1929 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 29 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 813).

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1928 r. Nr. 105 poz. 959).

25.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

z dnia 13 listopada 1928 r.

w sprawie ustanowienia cła wywozowego na jaja.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło wywozowe na jaja, uzupełniając taryfę celną wywozową (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536) jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. brutto
255	Jaja kurze w skorupach . .	200 zł.

Uwaga 1. Jaja przeznaczone do własnego użytku osób, wyjeżdżających zagranicę, oraz wysyłane pocztą, koleją, drogą morską i innemi środkami komunikacyjnemi w ilości nie ponad 50 sztuk, również jaja, wywożone w ruchu granicznym w zakresie, wskazanym przez obowiązujące w tej mierze przepisy . . . . . . bez cła.

Uwaga 2. Jaja wywożone przez przedsiębiorstwa zarejestrowane stosownie do przepisów o uregulowaniu wywozu jaj zagranicę . . . . bez cła.

Uwaga 3. Jaja wywożone przez producentów rolnych oraz ich organizacje — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . . . bez cła.

§ 2. Od jaj nadanych do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia cło wywozowe nie będzie pobierane w ciągu dni 14 od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1929 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 8 stycznia 1929 r. Nr. 1 poz. 3).

26.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

z dnia 21 grudnia 1928 r.

w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową.

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Saletra wapniowa (azotan wapnia), wymieniona w poz. 103, punkcie 3 taryfy celnej, może być zwolniona od cła za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, chociażby zawierała azotan amonu, jednak nie wyżej niż 5%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 8 stycznia 1929 r. Nr. 1 poz. 4).

Wiadomości nieurzędowe.

SPROSTOWANIE NIEŚCISŁYCH WIADOMOŚCI.

Wobec podania przez niektóre dzienniki wiadomości, że w/g zestawień statystycznych P. M. S. spożycie spirytusu trunkowego jest najwyższe w województwach stanisławowskiem i tarnopolskiem, najniższe zaś w województwie lubelskiem Ministerstwo Skarbu stwierdza, iż w/g powyższych zestawień w r. 1927/8 spożycie spirytusu trunkowego w województwach stanisławowskiem i tarnopolskiem było najniższe w całem Państwie, wynosiło bowiem odpowiednio 1,02 i 0,86 ltr. 100° na głowę ludności, a więc również niższe niż w województwie lubelskiem, gdzie wynosiło 1.4 ltr. 100°.

Pobór podatku przemysłowego od tranzakcyj eksportowych papierówką.

Według dotychczasowych zarządzeń Ministerstwa Skarbu przy eksporcie papierówki, z wyjątkiem osikowej, był zawieszony pobór podatku przemysłowego od obrotu. Obecnie zarządziło Ministerstwo Skarbu, aby od tranzakcji eksportowych papierówką, dokonanych począwszy od dnia 1 stycznia 1929 r. był pobierany podatek przemysłowy od obrotu na zasadach ogólnych.

Dopisywanie odsetek za r. 1928 w książeczkach oszczędnościowych P. K. O.

Biuro informacyjne P. K. O., Jasna 9 (parter) przyjmuje za pokwitowaniem w godzinach od 8 do 15 oszczędnościowe książeczki wkładkowe, celem odpisania odsetek za r. 1928. Książeczki te zwracane będą klijentom następnego dnia po ich złożeniu, w godzinach wyżej podanych, za zwrotem wydanego uprzednio przez Biuro Informacyjne pokwitowania.

Wkłady oszczędnościowe w P. K. O. w r. 1928.

Pocztowa Kasa Oszczędności z roku na rok zyskuje coraz większe zaufanie wśród społeczeństwa. Najbardziej miarodajnym wskaźnikiem wzrostu zaufania do instytucji, jest ogromny wzrost w roku 1928 zarówno kapitału, złożonego na rachunkach oszczędnościowych w P. K. O., jak i liczby oszczędzających. Ogólny stan wkładów oszczędnościowych, łącznie z wkładami pochodzącemi z przerachowania, który w dniu 31.XII.1927 r. wynosił 67,6 miljonów zł., w dniu 31 XII. 1928 r. osiągnął kwotę 122,3 milj. zł., wzrósł więc w ciągu r. 1928 o 54,7 milj. zł., czyli 80% ogólnej sumy oszczędności, złożonych od początku istnienia P. K. O. Liczba książeczek oszczędnościowych dosięgła w dniu 31.XII.28 r. 298 tysięcy książeczek, t. j. wzrosła w ciągu r. 1928 o 119 tysięcy, czyli o 66% ogólnej ilości książeczek, wydanych od początku istnienia P. K . O. Przeciętny miesięczny przyrost liczby książeczek oszczędnościowych P. K. O. w r. 1928 wynosił 9 tysięcy książeczek, gdy w r. 1927 tylko 4 tysiące, t. j. wzrósł, w porównaniu z r. 1927, przeszło o 100%.

Biuro informacyjne P. K. O.

Biuro informacyjne P. K. O. czynne jest od 1 stycznia 1929 r. w godzinach od 8 do 19-ej (a nie jak dotąd 8—15) i udziela interesantom wszelkich informacyj z zakresu działalności P. K. O. jak oszczędności, obrotu czekowego, ubezpieczeń, lombardów; przyjmuje zgłoszenia do obrotu czekowego, ubezpieczeń na życie i posagowych, i t. p.

Ciągnienie 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji II. oraz amortyzacja Państwowych Pożyczek Konwersyjnych.

Dnia 2 b. m. odbyło się ciągnienie 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji II-ej w małej sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu przy ul. Rymarskiej 3/5.

Przy stole Prezydjalnym zasiedli: Przewodniczący p. Witold Szczelik — kierownik Urzędu Pożyczek Państwowych, p. Antoni Strzemiński — pzedstawiciel Urzędu Pożyczek Państwowych, Przedstawiciele Miasta pp. Kłyszewski i Rąbalski, Rejent p. Szymański. Protokułował p. Janusz Chmielewski.

Plan losowania.

	1 premja	za 8,000 $	=	8,000 $
	1 „	„ 3,000 $	=	3,000 $
	5 premij	po 1,000 $	=	5,000 $
	10 „	„ 500 $	=	5,000 $
	40 „	„ 100 $	=	4,000 $
Razem	57 premij na ogólną sumę 25,000 $			

Wylosowano numery następujące:

$ 8,000	$ 3,000	$ 1,000	$ 500	$ 100
69,900	359,482	818,917	301,470	447,507
		582,995	386,045	881,277
		246,279	000,636	309,636
		575,231	997,114	634,412
		835,967	087,054	619,736
			555,826	754,278
			964,161	821,494
			513,069	784,400
			424,278	885,776
			275,278	749,516

$ 100	$ 100	$ 100
497,907	983,128	610,861
383,406	472,761	795,902
534,813	421,383	299,993
581,135	379,542	544,892
960,166	216,165	575,430
262,973	099,684	029,473
960,874	612,307	849,151
236,157	625,089	285,115
167,486	738,530	936,116
746,787	442,122	606,780

W tymże dniu zamortyzowano obligacyj 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r. sztuk 43.010 na ogólną sumę Zł. 3.528.000.— zgodnie z planem umorzenia oraz obligacyj 5% Państwowej Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej z 1926 r. sztuk 187 na sumę Zł. 217.020.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 44662. 15.I. 1929 r. 7500.